

Værdier, om hvis Stilling det dreier sig, saameget bedre at kunne afgive Maalestoffen for det, der i denne Anledning skal ydes, som Værdien hidtil har spillet den væsentligste Rolle ved Thinglæsningsgebyrernes Fastsettelse.

Det Arbejde, som ved en Thinglæsning skal udføres, er imidlertid i saa mange Henseender ganske ensartet uden Hensyn til, hvad der thinglæses, eller hvad der ved Thinglæsningen skal sikkres, at det ligger nær at fastsætte en almindelig Afgift, som skal betales i alle Thinglæsnings Tilfælde og paa en Maade repræsentere Vederlaget for den direkte forvoldte Uleilighed, medens den Afgift, som fastsættes efter Værdien i ens Forhold i alle Tilfælde, tillige indeholder et Vederlag for det af Staten indrettede Skjøde- og Pantevæsen i sin Helhed, som passende kan bæres af de Interesser, som særlig bæres ved denne Institution, og som man i Loven har søgt definerede saaledes, at der ikke skal kunne blive Anledning til Tvivl om, hvilke Tilfælde Værdiafgifter hvile paa, og som følge heraf at kun den faste Afgift opkræves i alle andre Tilfælde.

Ligesom Stempeling paa samme Maade som ved Stempelbeskatning efter Loven af 19. Febr. 1861 tænkes anvendt sammen med de i nærværende Udkast for Beregningen af Thinglæsningsafgiften opstillede Regler, saaledes har man endvidere ogsaa troet at burde foreslaa Betalingen af Overdragelsesaafgifter, der i saamange Henseender falde sammen med Stempelafgifter, berigtiget paa samme Maade ved Stempeler, hvorved den ensartede Beregning og Behandling af beslagtede Afgifter yderligere vil fremmes til Lettelse for alle Vedkommende.

I § 47 er fastsat den almindelige Afgift for Thinglæsning af den Hovedgruppe af Dokumenter, hvorved Besiddelses- og Eiendomsforholdene til faste Eiendomme sikkres, saaledes at man overfor en mulig Usikkerhed med Hensyn til dette Begrebs Begrænsning har troet særlig at burde nævne Tiender, som det vedblivende er fundet naturligt at henregne til faste Eiendomme, naar visse Væmpelser med Hensyn til dem, som nedenfor foreslaaet, ippigt bevarer.

Værdiafgiften for Thinglæsninger af Overdragelse af faste Eiendomme er sat til $\frac{1}{12}$ pCt., hvorved Stempel- + Thinglæsningsgebyr bliver $\frac{3}{4}$ pCt. af Værdien, og det almindelige hidtil gjældende Thinglæsningsgebyr nedsættes ikke lidt, da det nuværende Sportelreglement for disse Forhold kræver mindst $\frac{1}{10}$ pCt. og mere for Beløbene indtil 6,000 Kr. Foruden denne almindelige Nedsættelse foreslaas derhos den betydelige Nedsættelse i de nuværende Afgifter, at Værdiafgiften for Læsning af Dokumenter sigtende til Eiendomsoverdragelser ogsaa dækker Læsningen af denne Handels endelige Fuldbyrkelse, medens der nu ved begge Læsninger skal erlægges Værdiafgift,

dog for Kontraktens Læsning kun et halvt saa stort Gebyr som ved Skjødets.

For ikke at gjøre nogen væsentlig Forandring i de Begunstigelser, der ved forskellige Love ere viste forskellige Forhold, ere derhos som Undertagelsesbestemmelser tilføiede, at Værdiafgiften ved Thinglæsninger af de i Lov af 4. Juli 1850 og 18. Juni 1870 ommeldte Afhændelsesdokumenter ikke kan stige til over 6 Kr., hvilket om trent svarer til den nuggældende Regel, at der i dette Tilfælde intet Promillegebyr og ingen Justitsfundsafgift skal erlægges, samt at ingen Værdiafgift skal betales for Thinglæsning af de Arvefestedokumenter til Brugere, deres Børn og Svigerbørn, der omhandles i Loven af 24. April 1860 om Afhændelse af Stiftellers Bøndergods sammenholdt med Lov af 24. Febr. 1865 om Tillæg til samme.

Under § 48 hører den anden Hovedgruppe af Retsforhold, til hvis Effring Skjøde- og Pantevæsenet væsentlig tjener, nemlig Panterettigheder paa den ene Side og Forpagnings- og Leieforhold paa den anden Side. Disse have hidtil været sportulerede efter forskellige Regler i Sportelreglementet, men i Uighed med, hvad der gjalder i Stempeloven, har man troet at kunne foreslaa den samme Værdiafgift for deres Thinglæsning, hvorved Gebyret for Læsning af Pantebreve vil blive reduceret til det Halve, nemlig til $\frac{1}{80}$ pCt., istedetfor at det nu er mere end $\frac{1}{15}$ pCt. Altfaa vil efter Udkastet den samlede Afgift af Pantebreve og Leiefontrafter, for hvilke ogsaa Thinglæsningen skal fuldbyrdes, blive $\frac{1}{5}$ pCt.

Efter Affattelsen af Bestemmelsen vil Thinglæsning af Aftægtskontrafter ikke forbre Værdiafgift, medmindre der derved lægges en Behæftelse paa Eiendommen. Hvad anaar Fæstebreve har man vel forment, at Værdiafgift bør erlægges, hvor Thinglæsningen har samme Betydning som ved andre Leie- og Forpagningsforhold, men udenfor disse Tilfælde har man paa den anden Side troet (se § 59, sidste Stykke), at Thinglæsning af Fæstebreve bør være ganske fri, da den er anordnet i offentlig Interesse.

I Henseende til Servituter har man troet, at Thinglæsningen af disse alene burde rammes af den almindelige Afgiftsbestemmelse i § 51.

Bestemmelserne i § 49 ere i Overensstemmelse med de foreslaaede Regler for Erlæggelse af Thinglæsningsgebyr i det Hele, forsaavidt som det saavidt muligt er søgt at sammensmelte disse Gebyrer og Stempelafgifterne. Heraf følger ogsaa, at der ikke skal forudres Værdiafgift ved Læsning som Abtomt af Mielssattefter, Separationsforeninger, Skilsmisjedokumenter, Dokumenter angaaende Hensiddens i uskiftet Bo og Arveudlæg, for hvilket intet Vederlag gives.

For at undgaa Glufioner af Bestemmelserne om Gebyr for Thinglæsning efter Værdien, er det